

CELSISSIMOS
COMITES
AC DOMINOS
ALTORES CLEMENTISSIMOS

II m
719

SVMME
VENERABILES CVRATORES
AC MAECENATES

BENIGNISSIMOS DOCTORES FAVTORES AMICOS
OMNES DENIQVE BONOS

AD PVBLICAM

ILLVSTRIS RVTHENEI
PIETATEM

SVB INITIVM ANNI CID IDCCLII.

TESTIFICANDAM

INVITAT

DE ANNO GRAECORVM

BREVITER COMMENTATVS

IO. GOTTFR. HAVPTMANN.

BIBLIOTHECA
POMERANICA

GERAE

EXCVD. IO. GE. SCHRADERVS CELSISS. AVLAE

CHALCOGRAPHVS.

UNIVERSITÄT
HALLE
(SALE)

Diuersa temporis definiendi ratio, a natura pendet, ab arte, a consuetudine, cui singulare forte quidquam occasionem dedit, ab errore, et ab aliis momentis. Nec mirum; si, pariter apud Graecos, conditio diuersa fuit, omnes illas causas varietatis secuta. Prisci constituerunt annum, ad lunae cursum. Quoniam vero sentiebatur ad solem simul accommodationem expedire: Thales Milesius annorum aliquem circulum excogitauit, quo lunae motus solari conciliaretur; nisi antiquior fuit, quam HETIVS ^{a)} inter sacerdotum mysteria refert, comparatio. Nam infirmo hic non pauculo consistunt: id quod iam ostendere meminimus, in commentatione, *de variis annorum, apud antiquas gentes, dimensionibus atque diuisionibus*; quam dum adpellamus, multis nunc verbis parcere possumus, cramben bis costam fastidientes. Ad supplementa vero pertinet, quod Meton, Athenis columnas quasdam erigendas curarit, iisdemque vndeiginti annorum circulos suos designarit, quibus elapsis, astrorum, solis nominatim ac lunae, cursum coniungi putabat. Veteres enim, quidquid ipsis scitu dignum ad posteritatem videbatur, aeneis lapideisque tabulis inscriptum, suspendere solebant: idque sunt qui, a Sethi, quem primum habent astrorum spectatorem, et firmatis et deiectis, columnis, deriuare laborant. ^{b)} Sic Oenopides ille Chius, astrorum exercitatus contemplator, cum aeneam in Olympiis tabulam consecraret, LVIII. annorum ambitum, quem annum esse magnum credebat, in eadem delineauit. ^{c)} Non autem hi soli sunt annorum apud Graecos circuli: plurimos vel vnus adfert CENSORINVS. ^{d)} In primis huc pertinet *ὀκταετηρίς*, quem circuitum verum annum magnum esse, pleraque Graecia quondam existimauit: quamquam variis modis intercalarunt varii, Mnesistratus, Harpalus, Nauteles, Dositheus ceterique. Ob id etiam multae Graecorum religiones, hoc interuallo temporis, sollempni ritu, peragebantur. Ita Delphis quondam Pythia, post octauum quemlibet annum, confecta dicuntur. Huius modi Graecorum annorum ad circulos, de sollempnibus ludis pendentes, dum accedimus: nouas delabimur in difficultates, quas, haudquaquam ineptus iudex, EDWARDVS CORSI-

NVS

a) *in demonstr. euang.* Prop. VIII. c. 8. §. 10. p. 674. ed. Amst. 1680. — b) 10-SEPH. *ant. lud.* I, 3. c) AEL. *V. H* X, 7. d) *de die nat.* c 18.

NVS e) dirimere studuit. Pythiorum mentionem fecimus, e CENSORINI mente, octauum ad annum relatorum. Hoc prisca factum est aetate: mox autem ad quinquennium referebantur; cum ceteri Amphictyonum duces Cirrhaeorum reliquos superassent, ac ludos illos instaurassent. Breuius erat Nemeorum tempus, alternis annis ita peractorum, vt hiberna quidem in medios secundos, aestiua vero in quartos ineuntes, Olympiadum annos, inciderent. f) Licet eadem, Olympiade LIII., proxime post Pythia, instaurarentur: ipsae tamen *Nemeades*, non nisi post Olympiadem LXXV., Pindaro iam uiuente, numerari coeperunt. g) Isthmiadas porro, non annuas, vt SVIDAS, h) aut quinquennales, vt AVSONIVS i) et PLINIVS k) putarunt, fuisse, sed biennii tempus continuasse, PINDARVM aliosque scriptores adpellans, l) ostendit CORSIVS. Nimirum, quod et SCALIGER, PETAVIVS ac DODVELLVS adserunt, primis semper ac tertiis Olympiadum annis, instituebantur. Omnium denique ludorum celebritatem, splendore numerandique consuetudine, superarunt Olympii. m) Numerari vero coeperunt iidem, ex quo instaurauit Iphitus: ac singulatim, ex quo, post XXVIII. Olympiadum ab Iphitica spatium, quod PHLEGONTIS confirmat testimonium, Coeraebus Eleus palmam retulit, anno P. I. 3942. vel A. M. 3178. ante V. C. XXIII. a. C. n. IsCCLXXIII. Habebantur autem Olympia perpetuo, post aestatis initium, quod, pluribus certisque veterum documentis, laudati triumviri n) demonstrarunt. Et, hoc pariter factum est, dum Graeci iam solares Romanorum menses adhibuerunt: vnde, STATII tempore peracta, medio Iulio, luculenter adsignat DODVELLVS. Antea lunam sequutos esse Graecos, vel inde constat; quod eo menses, et omnia tempora festa, solebant accommodari. Celebrabantur in primis, cum plena foret, vt aperte docet PINDARVS. o) Quam diu vero *πενταετηρίδ' ἑορτῶν*, quod is nomen tribuit, continuerint, haud est penitus exploratum. AFRICANVS,

2

Olym-

e) in *dissertat. III. agonisticis, quibus Olympiorum, Pythiorum, Nemeorum atque Isthmiorum tempus inquiritur ac demonstratur, Florentiae 1747.* 4. mai. f) PAVSAN. *Eliac.* II, 16. *Corinth.* c. 15. IULIANVS Caesar in *epist.* pro Argiuis, *interpres Pindari in Argum.* II. et V. *Nem.* STATIVS *Thebaid.* III, 722. VII, 94. g) *argum.* ad *Nem.* VII. *Pindari.* h) in *Némes.* i) in *eclog.* n. 388. k) III, 5. l) PINDAR. *Nem.* VI, 69. *interpres ad Isthm.* I. STATIVS *Theb.* III. et VII. m) PIND. *Ol.* I, 5. 199. n) SCALIGER *de emend. temp.* L. III, p. 242. PETAV. *doctr. temp.* VIII, 48. DODV. *diff.* III. *sect.* 14. o) *Ol.* III, 35. 90.

Olympiadum contexendarum seriem, ad annum Christi CC
 XXXXVIII., quo viuebat, perduxit: plures addidit CENSORINVS.
 Vt et IULIANVS, in *epistola pro Argiis*, eius modi Graecorum ludos,
 adhuc suo tempore, *πολυθρηλλήτους* existisse, memorat: sublato
 autem esse, Theodosii senioris anno postremo, siue N. S. CCC
 LXXXV. Olymp. CC LXXXIII., narrant THEOPHANES atque
 CEDRENVS. Sed ad annos reuertimur, quorum erat varium apud
 varios initium. Ab ineunte vere, siue Pleiadum ortu, coeperunt
 Achaei, nec minus Macedones; ab auctumno, Boeoti, Lacones, Ae-
 toli; a bruma Thebani et alii; quos inter ipsi Athenienses fuerunt,
 qui, ante Olympiadem LXXXVII., a Gamelionis Attici noua luna,
 quae proxime brumam sequebatur, annos inchoarunt. Tunc autem,
 qui circulos annorum excogitarat, Meton, ad *Θερινὰς τροπὰς*, siue sol-
 stitium aestiuum proxime sequentem lunam nouam, transtulit; id-
 que cum Elidensibus praesertim commune fuit Atticis. Iidem, ab
 Archontibus, vt Lacones a tribunis, annos cognominarunt. Omnes
 autem diuiserunt in suos menses; Attici praeterea decem in *πεντα-
 νείας*: quod ex decem tribubus, in quas erat populus seiunctus, quin-
 genti deligerentur, quinquaginta scilicet ex singulis, qui per vices
 praecerant, senatus eminentioris ad nutum intenti. Menses erant
Θερινοί, ὄπωρινοί, χειμερινοί, ἔαρινοί, quibus quatuor anni temporibus *ἄραϊα*
 celebrabant: nec minus, alternis vicibus, vel XXX. dierum *πλήρεις,*
τριακονθήμερον, p) *δεκάφθινοι*, vel XXVIII. *κοῖλοι* et *ἐνάφθινοι*. Vulgo
 tres in dierum decurias dispescebantur, *μηνὸς ἵσταμένου, μεσοῦντος* vel
ἑπίδεκα, et *φθίνοντος, ἀπίόντος, παυομένου* seu *λήγοντος*. Apud Atticos
 nomina fuerunt, *ἑκατόμβειων*, quod sol *hecatombaeus* diceretur, aut a
 pluribus, quae tunc immolabantur *hecatombis*, antea *κρόνιος*, XXX. die-
 rum, incipiens a luna post initium aestatis noua: *Μεταγειτηνῶν*, quo
 sacra faciebant, Atticae populus, Melitenses, qui Diomea commigra-
 rant, Apollini Metagitnio: *βοηδρομιῶν*, quo *βοηδρομία* tempus festum
 celebrabatur, in memoriam opis, quam Xuthus tulisse dicitur Athe-
 niensibus, ab Eumolpo Neptuni filio pressis, aut ob victoriam Thesei
 de Amazonibus: q) *πυανεψιών*, cuius die septimo *πυανέψια* celebrabant
 Apollini, coquentesque legumina, memoriam Thesei, patre defuncto,
 communes epulas populo praebentis, instaurabant: *Μαιμακτηριῶν*,
 quo Ioui *Μαιμάκτη* seu turbulento, cum mensis vulgo pluuius esset,
 sacra

p) POLLUX I, 7, 2. sqq.

q) P. PETITVS de *Amaz.* c. 42.

sacra fiebant, ab aliis praepositis: ποσειδῶν, quo maximae causae
 diiudicabantur, in foro, Neptuni cum Minerua liti non dissimiles:
 adiungebatur subinde ἐμβολιμαῖος mensis, ποσειδῶν δεύτερος: Γαμηλιῶν,
 quo γαμήλια Iunonis celebrabantur, hibernus mensis; Ληναίων, aut
 Ληναῖως quoque dictus, quod brumalia Dionysia vel Ambrosia, cla-
 morum auctori Baccho, tunc temporis consecrarent, et rustica et
 urbana: *) Ἀνθεστηριῶν, ab Anthesteriis Baccho sacris, vel ab ἀνθος,
 quod campi floribus orbi: Ἐλαφιβολιῶν, quod abiicerent cornua
 cerui, vel immolarentur Dianae: μουνηχιῶν, quo et Munychiae, seu
 Dianae, sic dictae, quoniam μούνη νύχτει luna regnet, sacrificabant, in
 adulationem Demetrii, Δημητριῶν vocabatur: θαραγηλιῶν, quo, θαραγηλιῶν
 in ollis, primitiae circumferri solebant, in Apollinis ac Mineruae
 sacris, tempore Graecis auspiciatissimo: Σκίρροφοριῶν, ἀπὸ τῆς σκιεράδος
 Ἀθηνᾶς, cuius in honorem, καυσία, sollemni pompa, gestabantur;
 quae et tunc, σκίρα dictae, ad arcendum solis ardorem, adhiberi coe-
 perunt. Lacedaemoniorum menses, neque nominibus neque diebus,
 omnino loco istis consenserunt. Patet hoc vel ex νηο τῆν κυδι-
 δις litem, V, 19. vbi, de foedere inter vtrumque populum inito:
 Ἄρχει δὲ τῶν σπονδῶν ἔφορος Πλειστόλας, Ἀρτεμισίου μηνὸς τετάρτη Φθίνουτος.
 ἐν δὲ Ἀθήναις ἄρχων Ἀλκαῖος, Ἐλαφιβολιῶνος μηνὸς ἕκτη Φθίνουτος. Idem
 III, 119. eum proxime antecedentis, γεραιστίου meminit, qui γεραιστιῶν,
 vocabatur apud Troezenios; vt et καρνείου V, 54. quem ad locum
 obseruat explicator: τοῦ γὰρ καρνείου πολλὰς ἔχοντος ἱεράς ἡμέρας, ἢ καὶ
 πᾶσας ἱεράς μᾶλλον, οὐκ ἐστρατεύοντο; PLVTARCHVS autem in Nicia, s)
 cum Atheniensium Metagitnionē confert. Ab HESYCHIO nomi-
 natur Ἐκατομβεύς, quo Ἐκαίνθια et, vt videtur, Ἐκατομβαῖα celebra-
 bantur, proximo ante καρνεῖον. STEPHANVS denique, cum Aprili
 vulgo consentientem, seu potius, quo terrae fructus esse maturos
 contingebat, Φλιάσιον vocat, in Φλιοῦς. Reliquorum equidem nomina
 legere non memini. Macedonicorum contra quaelibet exstant.
 Sunt eadem, Ξανθικὸς, Martius partim noster, partim Aprilis, quo
 Ξανθικά, pro exercitus lustratione, celebrabantur: †) Ἀρτεμισίος, a Dia-
 na dictus: Δεῦτιος, quem Δέσιον SVIDAS, PLVTARCHVS Δαίσιον ad-
 pellauit: πάνεμος, cuius duodecima die, quod explicator Pindari ad-
 ferit,

†) IO. TZETZES ἐξηγησ. in L. II. ἔργων Hesiodi X, 502. s) p. 541. conf.
 EYRIP. in Alcest. v. 448. ibique BARNESIUS ET MEYRSII Graecia feriatā in καρνεῖα.
 †) RADERVS ad Curtii X, 9, 12.

ferit, Nemea celebrabantur, quibus Argiui praefidebant, quamuis Panemum Corinthium, Loo Macedonum respondentem, in Nemeis intelligat CORSINVS p. 72. sqq.: λῶος, de quo Philippus rex, in ep. ad Peloponn. ap. DEMOSTHENEM de corona: μινὸς λῶου ὡς ἡμεῖς ἄγομεν, ὡς δὲ Ἀθηναῖοι βοηδρομιῶνος, ὡς δὲ κορίνθιοι πανέμου: Γορπιαῖος, quem cum Ἄβ Ebraeorum confert HESYCHIUS, ad Elul potius pertinentem: Ἱππερβερεταῖος, Syro-Macedonum vltimus mensis: Δῖος auctumnalium primus: Ἀπελλαῖος, quem Apilaeum male vocant RABANVS ac BEDA: Ἀυδιναῖος, quem iidem, non accuratius, *Eudynion*: Περῖτιος, apud GALENUM, haud aeque bene, Πέρατος: denique Δύστρεος. Eundem ordinem mensium, ac nominum rationem, licet non vbiuis eodem tempore recurrentium, adhibuerunt Ephesii, Pergameni, Antiocheni, Gazaei, Smyrnaei, Tyrii, Achiui, Lycii, Sidonii, Arabes aliique. u) Nos autem hic pedem, in diuersitatis modos, immittere nolumus: omnia quippe dubia, praefertim ob anni lunaris varietatem, inuenimus, ac lubrico fundamento male consistimus. Aequae, reliquorum de nominibus, vt folia Sibyllae, colligendis, tria solum verba notamus. Inter Cretensium menses, *Δρομήσιος*, in *partimore Arundeliano*, μεταρρχιος, Ianuario respondens, in *fragmento Sautiliano*, apud VSSERIVM de anno Macedonum, occurrit. Inter Thebanorum ac Boeotiorum, singulos triginta dierum, sunt βουκάτιος september, primus mensis, Ἑρμαῖος october, προστατήσιος nouember, Ἱπποδρόμιος Martius, πάνεμος Aprilis, Δαμάτριος Iunius, Ἀλαλκομένιος, aliquatenus cum Atheniensium Maemaeterione conferendus. Inter Delphiensium, restant βούσιος vernus, quo Pythia celebrabantur, et Ἡράκλειος: inter Corinthiorum, καρνεῖος, (quo titulo Siculis quoque mensis erat) et iam memoratus πάνεμος. Paphiorum mensium nomina supersunt omnium, sed recentiora, nec nisi sub imperatoribus inuecta: Ἰούλιος aut Ἰούλος a XXIII. decembris incipiens, Καισαρίας, Σεβαστὸς, Αυτοκρατορικός, Δημαρχεξάσιος, Πληθύτατος, Ἀρχιερεὺς, Ἐσθῖσιος, Ῥωμαῖος, Ἀφροδίσιος, Ἀπογονικός, Ἀνικός. x) Hodiernis denique Graecis Romani sunt menses, tituli autem γενναίηςμηνας, Φλεβάρης, ὁ Μάρτις, Ἀπρίλης, Μάης, Ἰούνιος, Θεριστής, Ἀούγουστος, Σεπέμβρης, αὐτ Σεπτέμβρης, Οὐτώβρης, Νοέμβρης, Δεκέμβρης. Sed, ad dies properamus. Erat quisque dies, vel ἐργάσιμος, vel ἑορτάσιμος, vel ἀποφρὰς, ἐπιβδα seu μετέορτος, ferias sequens, nefastus. Prima cuiusque mensis dies Νουμνία dicebatur; extrema ἔνη καὶ νέα, quasi vetus et noua, quod tunc mensis renouabatur;

u) FABRIC. *menol.* p. 43-48.

x) FABR. *l. c.* p. 49-65.

batur; post Demetrii vero Poliorcetae tempora, Δημητριάς, ab eodem, nominabatur. Ultimos quoque dies, simul per regressum, indicarunt e. g. XXI. δεκάτην Φθίνοντος, aut πρώτην ἐπὶ εἰκάδι, XXVIII. δευτέρα Φθίνοντος, aut ἐνάτην ἐπὶ εἰκάδι. Porro cuiusque mensis νεομηνία cibi consecrabantur, epulis ac precibus festis; tertio die Mineruae sacra fiebant; quarto Mercurii natalis celebrabatur; septimo, Apollini dicato, concedebatur otium ac pueris lusus, uti sequens Neptuno facer erat, apud Athenienses. Reliqua tempora festa plurima fuerunt, sic ut, eorum numerum ad trecenta surrexisse, dicant: quem ad modum Atheniensibus, duplo plura, quam aliis tribuit XENOPHON. Sunt inter eadem, praeter menstrua, quae iam diximus, semel tantum celebranda, vel post certum annorum numerum, vel singulis annis, reuerfa. Postremi generis, ad fastos praecipue nostros pertinentis, aut exploratum tempus habemus, aut minus. Quorum sollemnium definire dies, aut certe menses, possumus; pro numinum, quibus dedicabantur, diuersitate, denuo diuiduntur. Nos autem modo mensium apud Atticos seriem obseruabimus, selecta quaedam nominaturi. Hecatombacone redibant Panathenaea maiora et minora. Metagitnion, seu Laconum Carneum, per nouem a septimo dies, Apollini καρνεῖα, certaminibus et conuiuibus, habebant Spartani; XVII. autem Ασινάρια Syracusani, cum, ad Asinarum flumen, Niciam, Atheniensium ducem, profligassent. Eadem circa tempora, mense Delphinio suo, γ) Aeginetae Delphinio Apollini consecrabant ὑδροφόρια. Pyanepsion, seu Thebanorum Hermaci, noua luna celebrari solebant, ab Argiuis, ὑβριστικά, Telefillae propter egregium factum, in honorem simul Veneris aut Lunae: die decimo incidebant *Oscophoria* seu *Ramalia*: decimo quarto, δεσμοφόρια transigebant feminae, post trium antea dierum abstinentiam, dum Ἄνοδον vndecimo, quem ad modum decimo quinto Ἄγυρμόν, sexto χαμαὶ καθήμεναι in templo ieiunium, septimo, sollemnibus in processionibus, acclamationes: χεῖρε Δημήτηρ! duodeuicesimo τὴν τῶν λαυπάδων ἡμέραν. Iacchi cultum vndeuicesimo, certamen Eleusinium sequente, temporis festi penultimo Ἐπιδάμεια, in Aesculapii gratiam, extremo demum πλημοχόνη habebant. Die mensis XXII., erant Ἀπατούρεια, tres per dies, quorum δορπία primus, alter ἀνάρρυσις, vltimus κουρέωσις: Χαλκῆα, vero, sub finem mensis, Mineruae dedicabantur. Maemaeterionis die XVI. ἔλευθήρια; sequenti, contra

Perfas

γ) *explanator Pindari ad Nem. V, 82. MENAG. ad Laert. p. 18.*

Q. V.
Thm
719

X 338 1225

Perfas in pugna defunctorum, parentatio. Posideone, praeter Posidonia, propter Palladis ac Neptuni certamen, erant Athenis Ἄλλα, Cereris Ἀλώαδος, et Alcyonii dies: Anthestheria, praeter Ἐλευσίνα μικρά Hercules, die V. Ἀγάθεια vel Σωτήρια et XI, Ἀνθεστήρια seu Bacchanalia, quorum primus dies πειθογία, alter χόος, tertius χύτροι; Elaphebolionis die VIII. apud Atticos Asclepia 2); Munychionis die XVIII. Diasia; Thargelionis die VI. ac sequenti Θαργήλια sacraque Cereris τῆς χλόης, die XVIII. Βενιδεία Dianae: denique Scirophorionis die XII. Σκίρα Mineruae Σκισράδος. Porro Νυχθήμερον a vespera coeperunt Athenienses: noctem vero prius in tres, hinc in quatuor, Φυλακὰς diuiserunt. Erant illae μεσονύκτιον seu ἀμολγός, ἀλεκτροφωμία, ὑπὸ τὸν ὄραν ὀρνίθων, et ὑπὸ τὸ λυκαυγίς. Diei totidem partes * erant πρῶτῃ, vel ὄρθρος vel ἔως, μεσημβρία, δειλινὸς καιρὸς, et ἑσπέρα vel ὀψέ. Tempus antemeridianum adpellarunt etiam πληθυνούσης ἀγορᾶς, quod tunc iudicia et comitia celebrabantur; meridianum, ὄραν δειπνοῦ; vespertinum, βουλυτὸν, quo boues a iugo soluebantur. Horas pariter admisserunt dierum singulorum duodecim. Isthæc omnia fusius exponere possemus, ac testimoniis confirmare: ni spatium prohiberet, ac maiora nos adlicerent. Dimidio quippe saeculo feliciter superato, quinquagesimus primus annus, haud sine faustis ominibus, incipitur. Tempus illud monet nos de officio nostro, ardentissimis gratiarum actionibus piisque precibus, persoluendo. Prodebunt igitur, illustris Ruthenei titulo, quatuor adulescentes, vel ob id ipsum, commendationibus nostris dignissimi,

AUGUSTVS CONRAD BVTSTETT, Osteroda-Hannou.

qui, ludis Graecorum *or. Lat.* consideratis, indidem occasionem repetet, DEO, DOMINIS, CVRATORIBVS, DOCTORIBVS, PATRONIS, mentem addictissimam gratissimamque, significandi

CAROLVS GOTTFR. FVHRMANN, *Geranus*,
qui tempora, Ioui quondam inter Graecos sacra, demississimis gratulationibus, CELSISSIMOS COMITES ET ALTORES nostros, humiliter salutaturus, accommodabit, *or. Lat.*

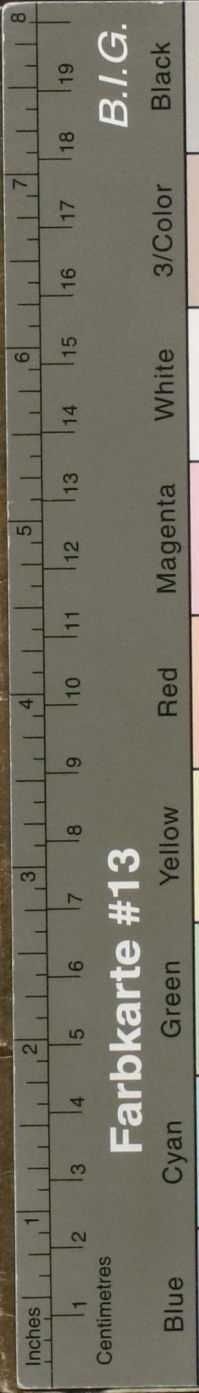
IO. FRIDER. SCHVBERT, *Citzenfis*,
qui, Graecorum festos Apollini dies persecutus, SVMME VENERANDIS CVRATORIBVS, MAECENATIBVS, PATRONIS, quidquid est sui muneris, persoluet, *or. Lat.*

et IO. CHRISTOPH. SEILER, *Geranus*,
qui, Minernae consecratis in Graecia diebus, votisque pro docentium ac discen-
tium salute conceptis, *orationem Graecam* dedicauit.

Non miscebit antiquitas, quod eloquentia contemnat. In primis autem, ni fallimur, digna pietas erit, cui, CLEMENTISSIMI DOMINI, EMINENTISSIMI CVRATORES AC MAECENATES, SVSPICIENDI DOCTORES, PATRONI, FAVTORES, QVILIBET demum BONI, demississimis, maximis, obseruantissimis precibus loco concessio, prid. non. Ian. hora XI., gratiam adhibeant, indulgentiam, praesentiam, consensionem. P. P. Gerac postrid. cal. Ian. CIO DCCC LI.

2) CORSINI *fests Attici* diff. III. n. 24. et XIII. * conf. vero etiam POLLVX I, 7, 6. sqq.

B.I.G.

Farbkarte #13

LSISSIMOS

MITES

DOMINOS

CLEMENTISSIMOS

SVMME

ILES CVRATORES

MAECENATES

DOCTORES FAVTORES AMICOS

ES DENIQVE BONOS

AD PVBLICAM

RIS RVTHENEI

PIETATEM

VM ANNI CID IDCC LI.

ESTIFICANDAM

INVITAT

O GRAECORVM

VITER COMMENTATVS

TFR. HAVPTMANN.

GERAE

E. SCHRADERVS CELSISS. AVLAE

CHALCOGRAPHVS.

II m
719

BIBLIOTHECA
POMPEAVIANA